

NOVI HOTEL LAV U VUKOVARU

Povijesna uloga hotela

Svi oni koji su pažljivo i temeljito pratili mukotrpnu i dugotrajnu obnovu Vukovara, najteže stradaloga grada u Domovinskom ratu, zacijelo su s velikim veseljem primili vijest da je obnovljen i da uspješno radi hotel *Lav*. Hotel je smješten u središnjoj vukovarskoj ulici, Strossmayerovoj, koja je paralelna s Dunavom, okružen masivnim i teško oštećenim zdanjem negdašnje *Name* i zgradom *Hrvatskog doma* koja se već dulje vrijeme obnavlja. A sve je to nedaleko svima poznatog dvorca Eltz prema zapadu, kojega obnova praktički još nije ni počela.

Hotel *Lav* u Vukovaru inače postoji čak 165 godina, a pod tim je imenom na istom mjestu ucrtan u gradske planove još 1817. Tijekom 19. i dobrim dijelom 20 st. bio je središte društvenog i zabavnog života toga hrvatskog grada na Dunavu, sastajalište mnogih generacija. Imao je prepoznatljivu i dobru kuhinju i uzorno podrumarstvo, bio je s prekrasnim vrtom s

NEW HOTEL LAV IN VUKOVAR

A former hotel Lav, known for the prominent role it has been playing in the supply of gastronomical and tourist services in the town and in the entire county, has recently been renovated in Vukovar. It will remain on the same spot where this facility used to stand for as many as 165 years, without interruption. The hotel was renovated by a private entrepreneur who started his successful business carrier with a small store facing the hotel prior to the recent war and severe hardships inflicted on this town. The hotel was renovated in a very luxurious manner and the quality of its services remain unparalleled in this area. It is at the same time the biggest private investment in this town in the period following the start of post-war reconstruction activities. The owner of this hotel with some forty nicely furnished rooms, intends to open a business school on the hotel premises. The establishment is situated in the area next to the bank of the Danube river where a big and sumptuous terrace of this hotel is to be built.

pogledom na rijeku mjestom razgovora i druženja. Bio je smješten između kapelice Sv. Roka i Parobroderske ulice u kojoj je nekad bila vlastelinska uprava žitnica, škola i novovukovarska općina, a poslije i vlastelinske gostionice.

Lav je potaknuo razvoj vukovarskog ugostiteljstva i turizma, a održao se unatoč sve jačoj konkurenciji jer su

u njega rado navraćali i gosti i Vukovarci. Pod neobičnim je okolnostima srušen u šezdesetim godinama prošlog stoljeća. Na istom je mjestu 1965. iznikao novi i izgledom potpuno drugačiji hotel kojemu je sudbina ipak bila nešto drugačija. Osim što je pružao ugostiteljske i turističke usluge neko je vrijeme u njemu bio i salon namještaja.

Mnogi se stariji Vukovarci i danas sjećaju kako je u *Lavu* bila dobra glazba i tople kaljeve peći, različiti specijaliteti i brojne zabavne igre. Prije II. svjetskog rata bili su nezaboravni nastupi češkog pjevača pana Helupe, a u pedesetim i ranim šezdesetim godinama Stjepana Đimija Stanića. Bilo je i mnogo raznovrsnih gostovanja. Mnogi se prisjećaju davnih vlasnika supružnika Dor koji bi navečer nakon "fajrunta" zatvarali teška drvena vrata hotela. Ispred njega su znali dežurati fijakeristi, a poslije i taksisti koji su razvozili njegove pomalo vesele goste.

Lav je granatama teško oštećen 1991., baš kao i sve zgrade uz obalu Dunava. Za prodaju njegovih ruševina bila su čak 4 natječaja i nitko se na njih

Poplava u Vukovaru 1965. Lijevo gradilište ondašnjeg hotela

nije javljao. Na kraju ga je za malu svotu kupio uspješan privatni poduzetnik Stipan Mijok, koji se obvezao da će hotel obnoviti i u njemu zaposliti Vukovarce povratnike.

Odluka o obnovi

Stipan Mijok osebujan je i zanimljiv poduzetnik za kojega je šira javnost više čula nakon jednog uspješno sudski sankcioniranog pokušaja iznudi- vanja iz susjedne države. Inače rođen

Odmah se počeo baviti onim što je uvijek radio – trgovinom. Već za nekoliko godina uspio je izgraditi veliko skladište u Osijeku, a 1997. uspio je postati većinski vlasnik cijelog sustava kioska, uglavnom u Osijeku, ali i u okolnim gradovima. Riječ je o negdašnjem trgovačkom poduzeću *Drava* koji je većinom bio u slovenskom vlasništvu. Danas njegov *Mijok magazin* d.o.o. zapošljava 150 radnika, ne računajući tridesetak radnika novog hotela, a vrijed-

Nakon toga počeo je razmišljati o povratku u Vukovar. Tako se 1999. sastalo obiteljsko vijeće (supruga, kći i sin rade u tvrtki) i donesena je odluka da se pokuša izgraditi hotel *Lav*, iako se takvim poslom nitko prije nije bavio. Počelo se s izradom projektne dokumentacije i s pripremama za obnovu i nadogradnju hotela. Priznaje da u tome nije imao mnogo razumijevanja ni potpore od gradskih i županijskih vlasti. Čak je bio u sporu s ondašnjim Ministarstvom obnove, razvitka i graditeljstva vezanim uz obližnji *Hrvatski dom* i njegovu sanitarnu odvodnju. Ipak kada je dokazao svoje pravo, ustupio je sporni sanitarni čvor državi.

U svemu mu je uvijek pomagao dugogodišnji prijatelj Vlatko Štimac, dipl. ing. arh., sadašnji voditelj odsjeka za obnovu i razvoj u Upravnom odjelu za gospodarstvo, obnovu i razvitak Županije vukovarsko-srijemske. On je zamislio i sadašnji logo i tvrtke i hotela. Zapravo je znak tvrtke isti kao što je bio onaj za *Mali magazin*, a Stipan Mijok tvrdi da je od početka priželjkivao da mu tvrtka nosi sadašnji naziv. Ing. Štimac mu je svojim idejama uvijek pomagao u gradnji i u preuređivanju svega što je započeo i može se reći da je bio i idejni začetnik sadašnjeg izgleda obnovljenog hotela *Lav*.

Novi hotel *Lav* u gradnji

je preko Dunava, u Bačkoj, kojih 7 kilometara daleko. Cijeli se život bavio trgovinom, a mali je samostalni biznis započeo 1987. upravo preko puta sadašnjeg hotela. Ta se mala trgovačka radnja nazivala *Mini-magazin* i poslovala je vrlo uspješno jer je sjedinila i okupljala jedan dio krojačkih radnji širom Hrvatske. No teška prometna nesreća 1990. (čije posljedice i danas osjeća) zakočila ga je u već razgranatom poslu. A srpski napadi i okupacija natjerali su ga da 19. rujna 1991. napusti grad u kojemu je proveo cijeli svoj dotadašnji radni vijek. Najprije je bio u Njemačkoj, potom u Mađarskoj, a nakon povratka u zemlju lutao je po mnogim gradovima (Bjelovar, Đakovo, Donji Miholjac...) da bi se sredinom 1992. skrasio u Osijeku.

nost se tvrtke cijeni između 10 i 12 milijuna eura.

Ulično pročelje hotela *Lav*

Rekonstrukcija i nadogradnja

Sve u svemu 2003. je srušeno zatečeno staro hotelsko zdanje, rušenje je obavila tvrtka *Eurco* d.d. iz Vinkovaca, projekt je izradila tvrtka *Proaqua* d.o.o. iz Osijeka, a glavni je projektant bila Jelena Birtić, dipl. ing. arh. Ista je tvrtka nadzirala i gradnju, a glavni je nadzorni inženjer bio Zoran Kalembur, dipl. ing. građ. Rekonstrukciju i nadogradnju hotela *Lav* (kako se gradilište točno nazivalo) obavljala je tvrtka *Massa* d.o.o. iz Osijeka od 1. lipnja 2003. do sredine 2004., a glavni inženjer gradilišta bio je Krešimir Marijan, dipl. ing. građ. Potom je nastupilo uređivanje i opremanje interijera, prema projektu Davorina Fenjvešija, dipl. ing. arh. i uz tehničku pomoć Zdenka Pauka, ing. građ.

Hotel *Lav* je konačno otvoren 28. siječnja 2005., a na otvorenju su govorili vlasnik i njegov sin, direktor hotela Vinko Mijok, te ministar poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva Petar Čobanković, a u rad ga je pustio predsjednik Hrvatskog sabora Vladimir Šeks.

Vlasnik Stipan Mijok nas je izvijestio da je u obnovu hotela uloženo 36 milijuna (bez PDV-a), od čega su 70 posto vlastita financijska sredstva. Nije imao podrške od 5 vodećih banaka u Hrvatskoj koje nisu vjerovala u ovaj projekt, ali je *HBOR* odmah uskočio i traženi je zajam dobio u samo mjesec i pol dana. Hotel ima na svoja tri kata 43 sobe i 4 luksuzno opremljena apartmana te dvije dvorane za sastanke. Sve su hotelske sobe primjereno opremljene i odgovaraju standardima hotela s 4 zvjezdice. U prizemlju hotela je prostor za recepciju s odgovarajućim uredima i predvorjem te kavana s aperitiv barom sa 60 mjesta i restoran sa 80 mjesta. U prizemlju je smješten i kongresni centar s četiri dvorane, od kojih najveća ima 200 sjedećih mjesta, a preostale od 30 do 50, a u sklopu kongresnog centra smještena su i tri manja ureda za različite namjene.

Pročelje hotela s dunavske strane

Pogled na Dunav s terase hotela

Hotel je svojim sjevernim pročeljem okrenut prema Dunavu i njegovim vizurama, a uz hotel se proteže novoizgrađeno šetalište, velika hotelska terasa, zimska luka u starom koritu Vuke i pitome riječne obale. S juga i zapada hotel je okrenut trgovačkom središtu te dvorcu Eltz. Pristup je riješen tradicionalno, a moguć je i izravan prilaz hotelskoj terasi. Glavni je hotelski ulaz s juga i parkirališta, a u kongresni se centar može ući i s juga i sa zapada. S terase hotela puca jedan od najljepših pogleda na

nekad lijepi podunavski grad koji polako zacjeljuje svoje mnogobrojne rane. Ta je terasa i prekrasan vidikovac na široke dunavske vode i zelenilo njegovih obala. Dojam pomalo kvari masivno i teško oštećeno zdanje nekadašnje *Name* u blizini, no i to će se valjda jednom riješiti.

Tridesetak zaposlenih

Hotel smo u pratnji vlasnika Stipana Mijoka razgledali početkom travnja mjeseca, u vrijeme dok se još pripremala i opremala velika terasa s vo-

Dio hotelskog restorana

doskokom okrenuta Dunavu koja će, kako se vjeruje, biti glavno hotelsko okupljalište tijekom ljetnih mjeseci. U njegovoj pratnji razgledali smo sve prostore hotela, posebno suvremeno opremljenu kuhinju, gospodarski odjel s rashladnim komorama i ostalim priručnim skladištima, sanitarijama, garderobama i praonicom rublja, a ima i nekoliko garaža koje su ponajprije namijenjene invalidnim osobama. U predvorju se upravo održavala prezentacija kozmetičkih proizvoda. Razgledali smo i mnoštvo suvremenih soba, gdje je postignut zadivljujući sklad drva, tekstila, kože, metala, mramora. Zadivljuje i skladna uporaba boja u sobama i hodnicima. Osebniji je vlasnik i jedan od najpoznatijih slavonskih kolekcionara namještaja, slika i starih razglednica, pa je jedan dio te bogate zbirke našao svoje mjesto na zidovima i u nekim posebnim salonima. Ono što posebno zadivljuje je besprijekorna čistoća i sklad svakog detalja te

čovjek stječe dojam da bi takav hotel bio dobrodošao i u svakom drugom europskom gradu, a kamoli u jednom gradu koji se nakon teških ratnih stradanja tek priprema za novi gospodarski uzlet.

Salon opremljen starim namještajem

Hotel zasad vrlo dobro posluje i dobro je posjećen, iako u njegovu promidžbu, rekli su nam svjesno, nije dosad mnogo uloženo. Ovaj značajan događaj u gospodarskom razvoju Vukovara zabilježili su i mnogi strani mediji, čak i oni najpoznatiji, a jedna je njemačka televizijska stanica napravila cijelu reportažu o novom hotelu i njegovu vlasniku. Uostalom ovo je najveća privatna investicija u Vukovaru od početka njegove obnove, a svi shvaćaju da brojni vukovar-

ski posjetitelji, koji sve češće u grad navraćaju i brodovima, konačno imaju mjesto gdje mogu naći prikladan i ugodan smještaj.

Stipan Mijok i njegova obitelj imaju mnogo zanimljivih planova. Namjeravaju u hotelu otvoriti i poslovnu školu, zapravo višu menadžersku školu za poduzetnike, i to u suradnji sa Sveučilištem J. J. Strossmayera u Osijeku. Za to je hotel i primjereno opremljen bežičnim internetom. Planiraju u hotelu otvoriti i odgovarajuću radiopostaju, a navodno će kamera koja u hotelsko predvorje stalno prenosi slike Dunava, uskoro biti uključena u mrežu gradova koji na HRT-u prikazuju hrvatska turistička središta. Valja reći da je u hotelu za-

posleno tridesetak djelatnika, mahom obrazovanih ugostiteljskih kadrova iz Vukovara. Tehnološko rješenje hotelske organizacije napravila je tvrtka *Sansin* d.o.o. iz Osijeka, čiji je zadatak bio i uvođenje osoblja u redovan rad. Kao savjetnik je angažiran i poznati osječki gastronomski i vinarski stručnjak prof. Dragutin Karapetrić.

Branko Nadilo